

Mie d' Aghonne:

Dustolovke

Roman

Rosaria je zatrijevala, da je tujega porekla, da ji ni bilo treba obujati spominov na svojo rodbino, ki je o nji trdila, da jo je izgubila, ko je bila še v zibelki. Zadnji član je baje umrl nekje na Ogrskem, tako je vsaj zatrijevala. Toda Rosa Tarpcionova, kakor se je Rosaria v resnici pisala, je bila rojena v Parizu.

O svojem očetu ni slišala nikoli niti besedice.

Otroci so splošno zelo radovedni, toda Rosa Tarpcionova je bila še posebno radovedna.

Ko je nekoliko odrasla, se je potikala z drugimi paglavci svoje starosti in vrste po mestu. Nekega dne ji je prišlo na misel vprašati mater:

— Kje je pa moj papa?

— Tvoj papa! To je pa res imenitno vprašanje. Kaj jaz vem?

— Kaj je pa delal? Kako mu je bilo ime? — je vpraševala malk Rosa dalje.

— Bogme, s takimi vprašanji pa res nisem nikoli silila vanj in v druge tudi ne, — je odgovorila mati smeje.

29

— Sicer pa, čemu ti bo oče? Saj imaš mater in to je že lepo. Med njimi, ki se potikajo po ulicah, je mnogo takih, ki nimajo ne enega, ne drugega.

Mali Rosi so se bife tistega dne odprle oči. Kar so ji bili jasno dokazali, da oče ni neobhodno potreben, da pride človek na svet, ni nikoli več govorila o tem, niti mislila na to.

Pri taki vzgoji Rosa seveda ni imela preveč občutljive vesti, niti ni bila sama posebno rahločutna.

Razdajati ali prodajati je mogla samo svojo mladost in lepoto. V začetku je dovoljevala, da so dobili tu pa tam kak grizljaj fantiči njenih let, ki se je z njimi nekoč valjala po istem tlaku. Pozneje je pa spoznala, da dobiva več zausnic nego oblek in več udarcev nego frankov; pa si je mislila:

— No, zdaj sem pa tega že sita! Domači fantje niso vedno zabavni.

Pojdem raje lovit lepe gospode. Takrat je bila Rosa visoko in lepo dekle, staro komaj petnajst let.

Zapustila je predmestje, kjer je imela prijateljev čez glavo, kakor je sama pravila.

Spotoma je srečavala mnogo deklet iz zakonitih gledališč in modnih salonov, ki pa niso bila tako lepa kakor ona. Ogledovala jih je in si mislila:

— Zakaj bi ne stopila na Ljubo mesto?

In ta misel jo je privedla k ravna-

telju nekega zabavišča, ki ga je prese-

netila s tem-le čudnim predlogom: — Nimam očeta, ne matere, a stara sem šestnajst let... Sem lepa in ne preveč izbirljiva. Strašno se bojim pomanjkanja in ker sem čedne zunanosti — kar oglejte si me od vseh strani, prosim — bi se lahko kazala v vaši beznici. Zahtevam samo dva franka na dan, ker mi to zadostuje za preživljanje. To ni mnogo, je-li? Kar se pa tiče obleke, če zahajajo k vam »nobel« ljudje, ki se na to spozna, pre-
vzamem vso skrb nase. Kmalu ne bom več hodila v capah, kakor ne hodijo druge.

Ravnatelj je baš pripravljal za večerno zabavo nov program in rabil je bitje, ki bi se moglo čim elegantneje sleči tako, da bi dobilo prozorna krila in bi se od pete do glave zavilo v najtanjši pečlan.

Takega biserja ni mogel najti za vsakim vogalom, toda srečno naključje mu ga je samo privedlo.

Rosa je bila visoke, razmeroma močne in zelo lepe postave. Imela je trde lase, ki so se upirali vsaki frizuri; lesketali so se kakor zlato na soncu in valovili liki morski valovi.

Njena polt je bila močno bela in čudno, dekle z ulice je imelo krasno glavo čistih potez, spominjajočo na glavo iz starega veka.

Imela je dražestno, skoko telo, a

njene kretnje od najnežnejših do naj-

okornejših so lepo izpopolnjevale harmonično celoto vsega njenega bitja. Originalnost predloga je zapeljala ravnatelja in sprjel je Rosa brez bantanja boječ se, da bi mu ne ušlo to prekrasno dekle, ki jo je v duhu že videl v trikoju telesna barve in v pajčolanu. Zahteval je samo, da mora postati iz Rose Rosaria, namesto dveh frankov, ki ju je zahtevala na dan, in namesto da bi jo pustil potikati se po cestah, jo je odvedel v lepo opremljeno sobico in ji prepovedal sprejemati kakršnekoli obiske.

Ne da bi bil v skrbih zaradi njene kreposti. Šlo mu je samo za to, da bi na nastopila v njegovem podjetju, ko bi imela že vse polno znancev okrog sebe, in da bi ne mogel ta ali on njen prijatelj, videč jo v obleki vile, zaklicati:

— Saj to je Rosa Tarpcionova! To pa poznam prav dobro, od pete do glave jo poznam.

Rosaria je bila zadovoljna z vsemi ravnateljevimi pogoji.

Ker naj bi se pri prvem nastopu samo pokazala, ji vloga ni delala posebnih preglavic.

Kakor je ravnatelj pričakoval, je bil uspeh ogromen. Že prvi nastop je pokazal, da je imela vso pravico izgovoriti si ob angažiranju prosilo stanovanje, hrano in toliko oblek, kolikor jih

bo rabila. In tako ji je bila sreča že prvi dan zagotovljena.

Bilo je pred desetimi meseci alt pred pičlim letom, ko je osrečila Rogera s pogledom, ki ga je takoj privedel v njeno oblačnico.

Od tistega dne sta si Rosaria in njen zvesti prijatelj delila tudi mošnjo. Rogerjeva je bila vedno mršava, toda lepo dekle si s to malenkostjo ni belilo glave. Račje volje mu je dajalo svojo polno mošnjo, ki jo je vračal zelo lahko, za kar se pa ni prav nič zmenila, ker se ji je zdelo to samo ob sebi umevno.

Pred dnevi se je to čudovito bitje, ki si je znalo ohraniti svojo lepoto in svoj vpliv na Pariz, slučajno zelo intimno seznanilo z odličnim tujcem, ki je bil prišel v Pariz, da bi pogledal tam vsa veselost, kar je je bil nakopičil v svoji dolgočasni državi.

— Čim je imela tega moža v svojih mrežah, si je Rosaria mislila:

— Moja hiša je zame mnogo premajhna. Odkrižam se je in si dam podariti drugo.

Tistega večera je prišel Roger k Rosarii, k »svoji najboljši prijateljici«, kakor jo je nazival docela iskreno.

— Mila moja, — je vprašal, čim je vstopil, — koliko hočeš za nišo?

— Kaj vem, — je odgovorila.

— Koliko je veljala tebe?

Gostilna LJUBLJANSKI DVOR

LJUBLJANA, Kolodvorska ulica šte. 28

Izborna domača in primorska kuhinja.

MORSKE RIBE

Danes v veliki izbiri ribji rižot, polenovka (bakala) po tržaškem načinu. Vina prvovrstna, specialno omiško črno, lastnega pridelka. Cene zelo nizke. Se priporoča

Matej Čepić

Morske ribe

Danes v večji izbiri, kakor tudi druga jedila. — Vina prvovrstna; kaštelanski šilker po Din 10.—

OPERA KLET, Gledališka ulica št. 2

VINO ČEZ ULICO

Šibenško, črno, Din 7.—
Šibenško belo > 8.—
Štajersko, belo > 9.—
priporoča

Vinska klet TOMAZ MENCINGER, Ljubljana, Sv. Petra cesta 43 (na dvorišču).

Odrpito vsaki dan od 8. do 24. ure. 1934

POZOR! POZOR!

OTVORITVENO NAZNANILO

Čenj. občinstvu naznanjam, da otvorim v nedeljo 15. maja z godbo prenovljeno kopališče. Dogaženih je tudi več novih kabin in omaric; poleg je velik salon in nova kuhinja, kjer se bodo pekli na ražnju praščki, janjčki in čevabčiči. Vsaki dan na razpolago gorka in mrzla jedila; sprejemamo se tudi abonenti na celodnevno hrano. — Točila se bodo najboljše vina iz domačih gor in unonsko pivo. Za obilen obisk se priporoča 1933 Anton Štirn.

PRODAMI

NEPOSNETO MLEKO DIN 2.20

dostavljam na dom. Pošljite naslov upravi »Slov. Narod« pod »Mleko«. 53/T

DINARJEV 125.—

1 m³ žaganih bukovih drv prima kakovosti nudi — Velepč, Sv. Jerneja cesta št. 25. — Telefon 2708. 23/T

KOČIJO

s konjsko opremo in sanke ter razno pohištvo radi selitve na prodaj po ugodni ceni v Mariboru. Pukovnik Radovanovič, Maribor, Stritarjeva ulica 30. 1976

NEPREMIČNINE

MAJENO HIŠICO z vrtom, pripravno za čevljarja ali sodarja, proda Pečnik, Spodnja Kungota št. 12, pošta Pečnica. 1931

PEKARIJO

dobro idočo, odda takoj v najem Presterl Anton, Ljubno, pošta Podnart. 1980

STANOVANJA

SOBO

s posebnim vzhodom oddam gospodu ali gospodični. Potrpe se: Sredina št. 11 (v trgovini). 1991

SLUŽBE

TRGOVSKI POMOČNIK mešane stroke, s prakso v ormoškem, ljutomerskem ali ptujskem okraju dobi službo s 1. junijem v trgovini Ivan Velešič, Ormož. 1975

HOTELSKA SOBARICA

z lepimi spricavali, zmnožna nemščina, išče nameščenje. — Ponudbe na upravo »Slov. Narod« pod »Letovišče 1978«.

KREPKEGA FANTA

za domača dela sprejme hotel »Grad« na Bledu. — Uprava. 1973

VZGOJITELJICO

z znanjem francoščine in angleščine, po možnosti s takojšnjim nastopom sprejemam. — Ponudbe s fotografijo in plačilnim zahtevam na naslov: Brod, poštanski pretinac 53. 1974

NAZNANILO

Cenejnemu občinstvu naznanjam, da sem opustil gostilno Tratinik

ter sem se preselil na Breg šte. 2

kjer točim vsakemu dobro znana zdrava in naravna dalmatinska vina iz lastnih vinogradov. — Črno, belo, rdeče, vse po Din 10.—, čez ulico Din 2.— ceneje.

Se priporočam

A. Sunara.

ZAHVALA

Za izkazano nam sožalje povodom prebridke izgube našega nepozabnega soproga, očeta, starega očeta, tasta in strica, gospoda

Antona Škofa

za poklonjeno krasno cvetje ter za mnogoštevilno čaščice spremstvo na njegovi zadnji poti se vsem prav pristočno zahvaljujemo.

Posebej še nas veže dolžnost zahvaliti se Sokolskemu društvu Ljubljana - Matica za korporativno udeležbo in njegovemu starosti B. Kajzelju za iskrene poslovilne besede ob odprtem grobu, predsedstvu in upravnemu odboru ljubljanske Kreditne banke, planinskim prijateljem »Piparjem«, klubu »Edinost«, zastopnikom raznih korporacij in društev in končno vsem prijateljem, ki so nepozabnega pokojnika v tako velikem številu spremili do zadnjega počitka.

V Ljubljani, dne 12. maja 1932.

Globoko žalujoči ostali.

RAZNO

GOSTILNA NA JEZERSKEM VRHU ODPRTA!

Krasna izletna točka na drž. meji, 1218 m visoko. Za vožnje v Avstrijo razpolagamo z 2 6 sedežnimi avtomobiloma ter 24 sedežnim avtobusom. Ugodni pogoji. Ob praznikih izlet v Klagenfurt, Vrbsko jezero. — Oseba 100—150 Din, po številu. Avtopromet Jezersko, družba z o. z., Kranj. Telefon 10. 1952

ČEVLJI

NA OBROKE

»TEMPO«, Gledališka ulica 1 (nasproti opere) 19/T

Najcenejši nakup!

KONFEKCIJA — MODA

ANTON PRESKER,

LJUBLJANA, Sv. Petra c. 14. 22/T

BOTRAM IN BOTROM

nudim najlepše fotografije in dajem pogojno, brezplačno po 1 veliko sliko! — Foto: Ant. Mancini, Rožna dolina pri Ljubljani; podružnica: Jesenice.

Mešni pogrebni zavod
Občina Ljubljana

Umrl nam je naš dobri soprog in oče, gospod

Stane Jakša

tovarnar

danes, dne 13. t. m. ob tri četrt na 7. zjutraj po kratki mučni bolezni, previden s sv. zakramenti.

Pogreb se vrši v soboto, dne 14. maja 1932 ob 4. pop. iz mrtvašnice Leonišča, Stara pot šte. 2, na pokopališče k Sv. Križu.

Prosimo tihega sožalja.

V Ljubljani, dne 13. maja 1932.

Ivica Jakša, soproga. Marjanica in Asta, hčerki, in ostali sorodniki.

Zahvala

Za izreze iskrenega sožalja, ki smo jih prejeli ob bridki izgubi našega nepozabnega soproga oziroma očeta, gospoda

dr. Artur pl. Wurzbacha Tannenberga

odvetnika in graščaka

se vsem najtopleje zahvaljujemo.

Posebno zahvalo smo dolžni oč. duhovščini iz Ljubljane in Pred-dvora, velodipedskega bataljona z gospodom podpolkovnikom Jakličem na čelu, odvetniški komori, vsem darovalcem krasnih vencev in cvetja, Sokolu, gasilcem in Pevskemu zboru iz Pred-dvora, ter končno vsem, ki so prihiteli od blizu in daleč ter spremili blagega nam pokojnika v tako častnem številu na njegovi zadnji poti.

Pred-dvor-Ljubljana, dne 12. maja 1932.

Žalujoči ostali.